

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Ващенко Сергій Євгенійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки:

- на відповідність приписам частин першої, другої статті 8, статті 21, частини третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, частини першої статті 126, статті 151², частини другої статті 152 Конституції України положень частини третьої статті 142 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон № 1402), згідно з якими *„щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у відставці в розмірі 50 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді. За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді“*;

- на відповідність приписам статті 6, частин першої, другої статті 8, частини третьої статті 22, частини першої статті 126, частини першої статті 130, статті 151², частини другої статті 152 Конституції України окремого положення другого речення частини п'ятої статті 142 Закону № 1402, згідно з яким *„щомісячне довічне грошове утримання суддям виплачується органами Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України“*.

Автор клопотання стверджує, що оспорювані положення статті 142 Закону № 1402, якими встановлено порядок обчислення щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці та наділено органи Пенсійного фонду України повноваженнями виплачувати суддям у відставці таке утримання, істотно порушують „законодавчо визначені до цього“ гарантії незалежності судді, зокрема, звужують рівень матеріального забезпечення та соціального захисту судді у відставці, а також призвели до порушення гарантованого статтею 41 Конституції України права володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю.